

Het vierbenige wezen dat hond heet.

Weet U dat er geen dag voorbij gaat waarop ik niet denk: "Wat heerlijk dat ik een hond heb": Ja echt, beste lezers, óók met slecht weer ga ik er graag uit met mijn Schnauzer. Ik ben nu eenmaal een doe-mens; het is voor mij onmogelijk om uren achter elkaar binnen zitten, daar word ik duf en sacherijnig van, wat dat betreft, hadden mijn hond en ik het niet beter met elkaar kunnen treffen, ook hij is een doe-hond, die duf en sacherijnig wordt van lang achtereen binnen zitten. Als we uitgaan, hebben we ook echt lol met elkaar. Gewoon een ommetje is niets voor hem, een voetbal hoort erbij. Daar doen we dan allerlei spelletjes mee. Appèl-lopen we elke dag, want doe ik dat niet, dan maakt hij er algauw een potje van.

Driemaal per week fietsen we zo gemiddeld zo'n 25 km. Zelfs dan doen we spelletjes. Wie het eerste bij de hoek is bijvoorbeeld, ik heb de eerste woorden: "Branie, wie het eerste...."nog niet uit gesproken, of hij sprint al weg. Hij wint dan ook altijd!

Soms (op de terugweg) laat ik hem winnen, anders is hij zó vreselijk kwaad op me, dat hij thuis gekomen onmiddellijk boven in z'n mand gaat liggen en zich de rest van de dag niet meer laat zien. Natuurlijk mag U mij voor gek verslijten, U hebt trouwens gelijk, ik bèn ook gek; gek op mijn hond.

Ik heb echt geen super-hond voor zover U dat mocht denken. Ook hij is wel eens vreselijk ongehoorzaam en vervelend. Loopse teven bijvoorbeeld, niet te houden is hij dan.

Mechelse herders en Rottweilers haat hij uit de grond van zijn hart. Hij is absoluut geen knokker, maar met deze twee rassen knokt hij op leven en dood., hem terug roepen als hij in de verte een dergelijke hond ziet, vergeet het maar! Bij andere rassen geen probleem. Hoe hij weet dat het een Mechelaar of een Rottweiler is? Als slaat u mij dood, ik weet het niet, maar hij haalt ze er feilloos tussenuit. Ook kan hij nogal bemoeizuchtig en eigengereid zijn, een kwaal waar meer Schnauzers last van schijnen te hebben... Kortom, een hond die goed onder de duim moet worden gehouden.

Tussen ons gezegd en gezwegen, weet U dat ik andere honden vaak zo ontzettend saai vind in vergelijking met die van mij? Soms laat ik de hond van diverse kennissen uit, of heb ze enkele weke in huis. Wat mij dan altijd weer opvalt, dat ze zo lusteloos zijn, zo gauw moe (terwijl ze vaak 3 tot 5 jaar jonger zijn dan mijn hond) en lang zo onstuimig en vrolijk niet.

Niet om me nou op de borst te slaan hoor of om opschepperig te doen, maar vaak als ik zo'n hond een paar dagen in huis heb, zie je ze al veranderen. Ze worden alerter, meestal een paar pond lichter, maar vooral ook vrolijker. Gaan ze naar de eigenaar terug, dan zie je ze vaak na een week weer lusteloos en verveeld in hun mand hangen. Zelig vind ik dat en vooral ook nergens voor nodig.

Ik probeer mensen altijd te stimuleren: "doe wat met je hond, ze hebben het zo nodig, zo broodnodig!" Al is het maar een uurtje per dag dat je al je aandacht aan de hond geeft, ze varen er wel bij. Zo blijven ze alert, vrolijk, slank, gezond van lichaam en geest en zijn zodoende ook minder vatbaar voor ziektes. Dit geldt overigens ook voor de baas of bazin zelf.

Vindt U dat ik gek ben of dat ik maar vreemd met honden omga? Ach, dat is uw goed recht hoor. Maar onthoudt wel de dag dat ik het hebben van een hond verfoei nog moet komen; voor U ook?

T.Y. de Kroon-Verkerk

Almere –Buiten

NSC Clubblad April 1990